

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

13784 *Reial decret 1086/2015, de 4 de desembre, pel qual es modifica el Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, sobre protecció física de les instal·lacions i els materials nuclears, i de les fonts radioactives.*

El Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, sobre protecció física de les instal·lacions i els materials nuclears, i de les fonts radioactives, sorgeix de la necessitat de donar compliment als compromisos internacionals assumits per Espanya en aquesta matèria –l'objecte principal dels quals consisteix a impedir que aquestes instal·lacions o materials puguin ser objecte de sabotatge, robatori o desviament per al seu ús indegut–, així com de la conveniència d'aprofitar l'experiència adquirida en l'aplicació del Reial decret 158/1995, de 3 de febrer, sobre protecció física dels materials nuclears.

Entre aquests compromisos internacionals hi ha l'esmena a la Convenció sobre protecció física dels materials nuclears, aprovada el juliol del 2005; la ratificació el gener del 2007 del Conveni Internacional per a la repressió dels actes de terrorisme nuclear; la Resolució 1540 de 2004, del Consell de Seguretat de Nacions Unides, relativa a la no-prolifерació d'armes de destrucció massiva; la Iniciativa Global per Combatre el Terrorisme Nuclear, posada en marxa després de la Cimera del G-8 celebrada el juny de 2006; o el Codi de Conducta sobre la seguretat tecnològica i la seguretat física de les fonts radioactives, aprovat per l'Organisme Internacional d'Energia Atòmica (OIEA) el setembre de 2003.

L'esmentat Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, a l'apartat 2 de l'article 2, defineix l'«amença base de disseny» com «els atributs o característiques de possibles adversaris interns, adversaris externs o de tots dos en col·lusió, que podrien intentar la retirada no autoritzada de material nuclear o de fonts radioactives o actes de sabotatge, que es prenen com a base per dissenyar i avaluar els sistemes de protecció física de tals materials, fonts i instal·lacions nuclears.»

Així mateix, aquest Reial decret, a l'apartat 1 de l'article 8, estableix que «el Ministeri de l'Interior i el Consell de Seguretat Nuclear, amb la col·laboració que es consideri necessària de les autoritats competents, a partir dels resultats obtinguts en l'avaluació estatal de l'amença, han de determinar l'amença que s'ha de prendre com a base per al disseny dels sistemes de protecció física de les instal·lacions i materials nuclears i de les fonts radioactives incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret, i l'han de notificar als interessats d'acord amb les previsions de l'apartat 2.»

Per donar compliment a aquest manament, en el si del Ministeri d'Interior es va establir un grup de treball interministerial, que va aprovar la definició de l'anomenada amença base de disseny per a les centrals nuclears i per al magatzem temporal centralitzat de combustible nuclear gastat i residus radioactius d'alta activitat (ATC), a partir de la qual es va concloure la necessitat de modificar el Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, per implementar, entre altres supòsits, un nou entorn de protecció de les instal·lacions esmentades, mitjançant l'establiment d'un sistema permanent de resposta adequat per neutralitzar o mitigar els possibles danys que suposaria la materialització de l'amença.

En correspondència amb el que disposen els articles 11.1, paràgrafs a), c) i e), i 12.1, lletra B), paràgraf d), de la Llei orgànica 2/1986, de 13 març, de forces i cossos de seguretat, aquest sistema està compost per membres del cos de la Guàrdia Civil, que constitueixen unitats permanents de resposta.

Adicionalment a això, l'OIEA va publicar el 2012 la revisió 5 del document INFCIRC 225, «Recomanacions de seguretat física nuclear sobre la protecció física dels materials i les instal·lacions nuclears», en el qual, entre altres coses, s'introdueixen recomanacions en matèria de ciberseguretat.

Igual que en la majoria dels àmbits d'activitat econòmica, les tecnologies de la informació i les comunicacions estan tenint un paper cada vegada més important en el sector de la indústria nuclear, per la qual cosa es fa necessària l'adopció d'una sèrie de mesures de caràcter integral, des del punt de vista físic i lògic, tant per part de l'Administració com per part dels operadors de les instal·lacions nuclears i radioactives, per fer front a eventuais amenaces cibernètiques.

Amb aquesta finalitat, el 2013, a Espanya es va desenvolupar l'Estratègia de ciberseguretat nacional, que té entre els seus objectius impulsar la seguretat i resiliència dels sistemes d'informació i telecomunicacions usats pel sector empresarial en general i els operadors d'infraestructures crítiques en particular.

Així mateix, i pel que fa a l'àmbit de la protecció de les infraestructures crítiques, la indústria nuclear és un sector estratègic de la societat, per la qual cosa, per tal de garantir la seguretat integral de les instal·lacions nuclears i radioactives, és necessari establir una homogeneïtzació i compatibilitat entre els plans de protecció física exigits pel Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, i els plans de protecció específics previstos a la Llei 8/2011, de 28 d'abril, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció de les infraestructures crítiques.

A tot això, transcorreguts quatre anys des de la publicació del Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, s'uneix la necessitat de procedir a la seva actualització, per tal de tenir en compte no només la legislació aprovada després de la seva entrada en vigor, com la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, sinó també l'experiència adquirida en aquest temps pel que fa a la tramitació del document Pla de protecció física de les instal·lacions nuclears, així com l'exigència de coordina la seva aprovació amb el Pla de protecció específic que preveu el Reial decret 704/2011, de 20 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de protecció de les infraestructures crítiques, i establir el procediment per a això.

Pels motius exposats, s'ha considerat necessari procedir a revisar el Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre.

D'altra banda, respecte als antecedents d'aquest Reial decret, també cal fer referència a la disposició final setena de la Llei 34/2015, de 21 de setembre, de modificació parcial de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per la qual es crea la taxa estatal per la prestació de serveis de resposta per la Guàrdia Civil, a l'interior de les centrals nuclears o altres instal·lacions nuclears, els subjectes passius de la qual són els titulars de les instal·lacions obligades a disposar de les unitats de resposta de la Guàrdia Civil i la base imposable de la qual es determina atenent el nombre d'agents assignats a cada central o instal·lació.

Aquest Reial decret, que té el seu fonament legal en l'article 36 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, que disposa que «les autoritats competents i els titulars han d'adoptar les mesures de prevenció i protecció necessàries per mantenir les condicions de seguretat física adequades en aquestes instal·lacions», i en l'article 94 del text legal esmentat, que autoritza el Govern «perquè estableixi els reglaments necessaris per a la seva aplicació i desplegament», es dicta d'acord amb el Consell de Seguretat Nuclear i després que s'hagin consultat els agents econòmics sectorials i socials interessats, així com les comunitats autònomes.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Energia i Turisme i del ministre de l'Interior, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 4 de desembre de 2015,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, sobre protecció física de les instal·lacions i els materials nuclears, i de les fonts radioactives.*

El Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, sobre protecció física de les instal·lacions i els materials nuclears, i de les fonts radioactives queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica l'article 2, al qual s'afegeixen dues noves definicions.

«21. "Unitat de resposta": unitat de la Guàrdia Civil ubicada permanentment a l'interior de les centrals nuclears i les instal·lacions nuclears que es determini per llei de conformitat amb l'amenaça base de disseny, per tal de proporcionar una resposta d'entitat adequada en cas de materialització de les amenaces antisocials d'origen humà que puguin determinar o elevar el risc de robatori o sabotatge.

22. "Resposta d'entitat adequada": reacció d'oposició a un atac o una intrusió, per tal de neutralitzar-lo o contenir-lo mitigant-ne els efectes. Per a la hipòtesi plantejada a l'amenaça base de disseny, el seu abast depèn, entre altres factors, del nombre i la configuració de les zones vitals a protegir, de les característiques físiques de l'emplaçament i del disseny de la mateixa instal·lació.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les actuacions, comunicacions, arxius, registres i documents relatius al disseny, establiment i aplicació de les mesures de protecció física de materials i instal·lacions nuclears, així com de les fonts radioactives que entrin dins de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret, o qualsevol altre tipus d'informació que comprometi la protecció física dels materials i instal·lacions afectats tenen la consideració d'informació que afecta la seguretat nacional als efectes del que preveu l'apartat 1 de l'article 14 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. »

Tres. Es modifica el paràgraf b) de l'apartat 3 de l'article 6, la redacció del qual passa a ser la següent:

«b) L'elaboració, posada en pràctica i manteniment dels plans d'actuació exterior i resposta, així com dels plans d'informació preventiva en matèria de protecció física de les instal·lacions i els materials nuclears i, quan es consideri necessari, de les fonts radioactives.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 8, que queda de la manera següent:

«1. El Ministeri de l'Interior i el Consell de Seguretat Nuclear, amb la col·laboració que es consideri necessària de les autoritats competents, a partir dels resultats obtinguts en l'avaluació estatal de l'amenaça, han de determinar l'amenaça que s'ha de prendre com a base per al disseny dels sistemes de protecció física de les centrals nuclears i de les instal·lacions nuclears i fonts radioactives que es consideri necessari, tenint en compte les conseqüències que es puguin derivar d'un acte malintencionat contra les instal·lacions i fonts esmentades, i l'han de notificar als interessats d'acord amb les previsions de l'apartat 2.»

Cinc. L'article 14.e) queda redactat de la manera següent:

«e) Pla de protecció física de la instal·lació, que ha de contenir, com a mínim, una descripció de:

1r Els diferents factors socials, econòmics, mediambientals, meteorològics, topogràfics i de qualsevol altre tipus que de qualsevol manera condicionen, o poden condicionar, en qualsevol sentit, la protecció física dels materials nuclears i de la instal·lació.

2n Les amenaces potencials contra la instal·lació o el material.

3r Els mitjans humans, tècnics, informàtics i organitzatius dels quals disposa per fer front a les amenaces potencials.

4t Les actuacions previstes davant situacions especials d'operació o davant contingències o emergències relacionades amb la protecció física.

5è Els criteris utilitzats per a l'autorització d'accés del personal als materials nuclears o als sistemes, equips i components vitals per a la seguretat de la instal·lació.

Aquest Pla és part de la informació a què es refereix l'article 5 i qualsevol modificació d'aquest l'ha d'aprovar la Direcció General de Política Energètica i Mines, amb els informes preceptius previs del Ministeri de l'Interior i del Consell de Seguretat Nuclear.»

Sis. Es modifica l'incís final del paràgraf d) de l'article 19.2, el tenor del qual queda de la manera següent:

«Aquest Pla és part de la informació a què es refereix l'article 5, i qualsevol modificació d'aquest l'ha d'aprovar la Direcció General de Política Energètica i Mines, amb els informes preceptius previs del Ministeri de l'Interior i del Consell de Seguretat Nuclear.»

Set. Es modifica l'article 30, que queda redactat de la manera següent:

«Article 30. *Mesures generals de protecció física de les centrals nuclears i a les instal·lacions nuclears que es determinin per llei.*

Les centrals nuclears i, si s'escau, les instal·lacions nuclears que es determinin per Llei de conformitat amb l'amenaça base de disseny han de disposar d'un sistema de protecció física que garanteixi l'existència de:

a) Elements de protecció que dissuadeixin un possible adversari de materialitzar les amenaces contra aquesta.

b) Tots els mitjans organitzatius, humans, informàtics, tècnics i materials necessaris i compatibles amb el desenvolupament normal de l'operació de la instal·lació, que contribueixin a fer front a l'amenaça base de disseny i que assegurin la coordinació i col·laboració amb la Unitat de resposta.

c) Els efectius, mitjans tècnics i informàtics, o una combinació de tots dos, que serveixin per detectar ràpidament qualsevol intent d'intrusió en àrees de seguretat d'aquesta, així com per avaluar les condicions, circumstàncies i capacitats amb què s'està produint aquest intent d'intrusió i mantenir, si s'escau, un seguiment continu de la seva progressió a l'interior de la instal·lació.

d) Barreres físiques i controls d'accés redundants que endarrerixin l'entrada de persones i vehicles no autoritzats a les àrees protegides i que impedeixin aquesta entrada a les àrees vitals o als llocs on s'ubica el material nuclear fins a la resposta i l'actuació de la Unitat de resposta, durant l'escenari corresponent a la seva amenaça base de disseny.

e) Un servei de seguretat privada amb efectius degudament habilitats, entrenats, equipats i estructurats jeràrquicament, amb capacitat suficient i proporcionada per mantenir un control d'accessos eficaç i efectuar les comunicacions que estableix el Pla de protecció física, fins a la resposta i l'actuació de la Unitat de resposta, segons el que indica la normativa de seguretat privada.

f) Els mitjans i procediments necessaris per garantir que es pot comunicar i intercanviar informació de forma adequada per coordinar les actuacions de resposta.

g) Un registre del personal de la instal·lació, així com del personal d'empreses contractades que, per l'exercici de les funcions encomanades, necessiti accedir a àrees de la instal·lació o a informacions sensibles des del punt de vista de la

protecció física, de manera que el titular queda obligat a mantenir-lo actualitzat i a informar el Ministeri de l'Interior, a través de la Unitat de resposta, prèviament a qualsevol inscripció o baixa en el registre, perquè s'efectuïn les comprovacions necessàries en relació amb els objectius de protecció física del material nuclear i de la instal·lació.

h) Pla de contingència, en què s'actua en coordinació i sota la direcció operacional de la Unitat de resposta, per respondre a la retirada no autoritzada o sabotatge de materials en instal·lacions nuclears. En aquests supòsits, la unitat esmentada assumeix la direcció dels recursos públics i privats que conformin la primera resposta davant l'agressió.

i) Mitjans de protecció i submissió a criteris de confidencialitat de tota la informació relacionada amb la protecció física dels materials nuclears i de la instal·lació.

j) Indicadors que assegurin la implantació d'una adequada cultura de seguretat física a la instal·lació.

k) L'establiment i aplicació d'un programa de formació i entrenament específic i continu del personal implicat en la protecció física de la instal·lació, amb la participació de la Unitat de resposta.

La informació relativa a tots aquests elements és part de la informació a què fa referència l'article 5.»

Vuit. Es modifica el títol de l'article 31 i s'introdueix un nou paràgraf d) a l'apartat 1, amb les redaccions següents:

«Article 31. *Mesures generals de protecció física a les instal·lacions nuclears no incloses a l'article 30.*»

«d) Mantenir un registre del personal de la instal·lació, així com del personal d'empreses contractades que, per l'exercici de les funcions encomanades, necessiti accedir a àrees de la instal·lació o a informacions sensibles des del punt de vista de la protecció física, de manera que el titular queda obligat a mantenir-lo actualitzat i a informar el Ministeri de l'Interior prèviament a qualsevol inscripció o baixa en el registre, perquè s'efectuïn les comprovacions necessàries en relació amb els objectius de protecció física del material nuclear i de la instal·lació.»

Nou. S'introdueix una disposició addicional única, amb la redacció següent:

«Disposició addicional única. *Integració de plans de protecció física i plans de protecció específics.*

Les instal·lacions nuclears i radioactives que es considerin crítiques han d'integrar en el Pla de protecció física, en els casos en què estableixi la normativa reguladora d'aplicació, el Pla de protecció específic en matèria de protecció d'infraestructures crítiques, de conformitat amb el que disposa l'article 29.2 del Reglament de protecció d'infraestructures crítiques, aprovat mitjançant Reial decret 704/2011, de 20 de maig. En la tramitació i supervisió del document resultant d'aquesta integració han de participar de manera coordinada el Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques i la resta de departaments implicats.»

Disposició addicional única. *Implantació de la Unitat de resposta.*

En el termini màxim de quatre anys, de conformitat amb el que determinen l'amenaça base de disseny i les singularitats de cada supòsit, el Ministeri de l'Interior ha d'organitzar el desplegament i la implantació de les unitats de resposta, d'acord amb l'adequació de l'estructura orgànica, la dotació necessària a les plantilles de personal i els mitjans, a la Direcció General de la Guàrdia Civil.

Disposició final primera. *Actualització de les referències fetes a la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

Les referències fetes als articles 22.1 i 28.4 del Reial decret 1308/2011, de 26 de setembre, sobre protecció física de les instal·lacions i els materials nuclears, i de les fonts radioactives a la disposició addicional tercera de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, s'entenen fetes a la disposició addicional tercera de la Llei 24/2013, de 26 de setembre, del sector elèctric.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», excepte pel que fa als mitjans informàtics que preveu l'article 30, apartats b) i c), i al Registre del personal de la instal·lació que preveu l'article 31, apartat d), que s'han d'implantar en un període de quatre mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Madrid, 4 de desembre de 2015.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN